

Eerste lezing *Ezechiël 37,1-14*

In die dagen legde de hand des Heren zich op mij: in een sterke wind nam Hij mij op en Hij plaatste mij midden in een vallei en deze vallei was vol beenderen. In alle richtingen geleidde Hij mij langs de beenderen: het was een ontzaglijke hoeveelheid en heel de oppervlakte van de vallei was ermee bedekt; droog waren ze en dor. Toen sprak Hij tot mij: 'Mensenkind, kunnen die beenderen tot leven gewekt worden?' Ik antwoordde: 'Heer God, U weet het.' Daarop beval Hij mij: 'Profeteer dan over die beenderen en spreek hun toe als volgt: Dorre beenderen, luistert naar het woord des Heren. Zo spreekt God de Heer: Beenderen, hier aanwezig: Ik ga mijn geest over u brengen en gij zult leven! Ik leg weer spieren over u, met vlees bedek Ik u en Ik span een huid over u heen en mijn geest stort Ik uit over u en gij zult leven.'

En ik profeteerde precies zoals mij bevolen was en terwijl ik profeteerde hoorde ik een geruis en het was heel sterk: de beenderen bewogen zich naar elkaar toe juist zoals ze bij elkaar hoorden. En voor mijn ogen bedekten de beenderen zich met spieren en vlees en er spande zich een huid overheen; maar er was nog geen geest in. En opnieuw sprak Hij tot mij: 'Profeteer tot de geest; profeteer, mensenkind, en spreek tot de geest: Zo spreekt de Heer God: Kom, geest, van de vier windstreken en blaas over deze gevallenen opdat ze weer leven.'

En ik profeteerde zoals Hij bevolen had: en de geest blies over de gevallenen en ze begonnen te leven; ze richtten zich op hun benen op: een leger was het, onafzienbaar groot! Hij sprak tot mij: 'Mensenkind, deze beenderen zijn het huis van Israël. Ze zeggen alsmaar: Onze beenderen zijn verdord, onze hoop vervlogen, het is met ons gedaan! Profeteer daarom en spreek tot hen: Zo spreekt God de Heer: Ik ga uw graven openen; in massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren en u brengen naar de grond van Israël. En wanneer Ik dan uw graven geopend heb en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven zult gij weten dat Ik de Heer ben.

Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven; Ik zal u vestigen op uw eigen grond en gij zult weten dat Ik de Heer ben: Wat Ik zeg, dat volbreng Ik!' Zo luidt de Godsspraak des Heren.

Psalm 104

Refrein: Zendt Gij uw geest, dan komt er weer leven, - dan maakt Gij uw schepping weer nieuw.

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer; wat zijt Gij groot, Heer mijn God!

Hoeveel is het wat Gij gedaan hebt, Heer, de aarde is vol van uw schepsels. - *Refrein.*

Neemt Gij hun geest weg, dan komen zij om, en keren terug tot de aarde.

Maar zendt Gij uw geest, dan komt er weer leven, dan maakt Gij uw schepping weer nieuw. - *Refrein.*

De roem van de Heer blijve eeuwig bestaan, Hij vinde zijn vreugde in al zijn schepsels. Mogen mijn woorden Hem aangenaam zijn, dan zal ik mij in de Heer verheugen. - *Refrein.*

Evangelie *Lucas 4,16-22c*

In die tijd kwam Jezus in Nazaret, waar Hij was grootgebracht. Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen. Ze reikten Hem de boekrol van de profeet Jesaja aan. Hij opende de rol en vond de plaats waar geschreven stond: "De geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating

bekend te maken, en aan blinden dat zij zullen zien; om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar af te kondigen van de Heer.' Daarop rolde Hij het boek dicht, gaf het terug aan de dienaar en ging zitten.

In de synagoge waren aller ogen gespannen op Hem gevestigd. Toen begon Hij hen toe te spreken: 'Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan.' Allen betuigden Hem hun instemming en verbaasden zich, dat woorden, zo vol genade, uit zijn mond vloeiden.